ఇచ్చినవి మాకు పంచిపెట్టి దాచిన తన వస్తువుల్ని మళ్లీ తెప్పించుకునేది. ఆ అరుగుమీద మేము బొమ్మలాటలు ఆడుకోవటం మానేస్తే మాలో కొందరు కాపరాల కెళ్లిపోతే, కొందర్ని కష్టాలువరిస్తే, కొందరిని కాలం కరిస్తే, అందర్నీ పేరు పేరు వరసలా తల్చుకుంటూ ఆవీథిలో అలికిడి అయితే 'ఎవరా వెళ్ళేది?' అని ప్రశ్నిస్తూ అరుగుమీద కూర్చున్న విగ్రహం. ఆఖరికి తినలేక, అడిగేవారు పెట్టేవారులేక, చివికి చివికి ప్రాణ ముండగానే అంతా వీథిలో పారేస్తే చెట్టుక్రింద మూడురోజులు తీసుకుని తీసుకుని గుటుక్కుమందిట!

పూలజడలువేసి అల్లప్పచ్చడి చేసి పెట్టి ఆ వీథిలోని ఆడపిల్లలందర్నీ పేరుపేరు వరసలా పిలిచి లాలించి అభిమానించి తిట్టి చివరకు ఎవరికీ ఏమీగాకుండా చెట్టుక్రింద కన్ను మూసిందంటే-నాగుండె ఝల్లుమంది:

పొగ త్రాగరాదు

మీరొక మాటు "సిగరెట్టు కాల్చుకుంటాను అగ్గిపెట్టి పట్రమ్మని" అడిగారు. సిగరెట్టిలా గివ్వండి అంటించి పట్టుకొస్తాను. మీరు సిగరెట్టు తీసి ఇచ్చారు నవ్వుతూ. నేను నీళ్ళ పొయ్యి దగ్గరకెళ్ళి కొబ్బరిడొక్కుతో సిగరెట్టు ముట్టించాను. అప్పుడు నాకు ఒక మాటు షోగ్గామీరు ఎలా పట్టుకుంటారో అలా వేళ్ళ సందున సిగరెట్టు పట్టుకుని పొగ పీల్చాలనే చిలిపి ఊహ కలిగింది. నేను సిగరెట్టు నోట్లో పెట్టుకుని ఒక్కసారి ఎలావుంటుందోనని పొగ పీల్చాను, అంతే - నోటినిండా, ముక్కునిండా పొగ వెళ్ళిపోయి కళ్లుగిర్రున తిరిగాయి. తూలుతూ తూలుతూ ఆ ఎంగిలి సిగరెట్టు పట్టుకుని గదిలోకివచ్చి మీముందు నిలబడ్డాను. "హా" అంటూ నోరు తెరవమని అడుగుతారనుకున్నాను. అడక్కుండానే నాచేతిలోని సిగరెట్టుని మహద్భాగ్యంగా తీసుకుని అమృతం సేవించినట్టు సేవించారు. నేను సిగరెట్టు కాల్చానని చెప్పకుండానే మీకు తెలిసిపోయివుంటుంది. అప్పుడునాకు పదిహేనో పదహారో... మీ అమ్మతో చెప్పనా... మీనాన్నతో చెప్పనా... అంటూ బెదిరించేవారు నన్ను: "పొగత్రాగిన ప్రేయసి" అంటూకథ రాస్తానని వుడికించేవారు నన్ను. కాని ఆ వేళ నేను మీకిచ్చిన ఎంగిలి సిగరెట్టు - అటువంటి సిగరెట్టుకాల్చి జన్మతరించి పోయినట్టు మీరు లోలోన మురిసిపోయి వుంటారు. మానాన్నతో ఎక్కడ చెబుతారోనని నేను మిమ్మల్ని కళ్లతో ఎంతగా వేడుకునేదాన్నో ఓమారు గుర్తు చేసుకోండి!

ఆ లిపిలేని కళ్ళభాషముందు రేడియో టెలిగ్రాము, టెలివిజన్లు ఎందుకు పనికొస్తాయి? కొత్త పెళ్లికూతురు తనమనసులోని భావాలను, ఆశలను కళ్ళ భాషతో చెప్పుకునేటప్పుడు ఏ పెళ్లికొడుకేనా అర్థంచేసుకోలేకపోతే ఆ ఇడియట్‌కి ఇచ్చిన కట్నం తిరిగి పుచ్చేసుకుని నాలుగు

తన్ని మెడబట్టుకు వీధిలోకి గెంటెయ్యాలి! సగానికి సగంమంది పెళ్ళి కొడుకులు ఆడపిల్ల కళ్ళలోని ఆశల రెపరెపలను అర్థం చేసుకోలేరు. వాళ్ళ బుష్‌షర్టులు, వాళ్ళ చాకింటి ఇస్త్రీ మడతలు, సూదిబూట్లు వెకిలి నవ్వులు చూసి ఆడపిల్లలు వలచి వస్తారనుకుంటే అలాంటివాళ్లను "క్యూలో నించోబెట్టి" "గుంజీలు" తీయించాలి! ఆడబడుచు లాంఛనాలు, పట్టుబట్టలు, వెండి కుంకంభరిణి, గంధపుగిన్నెలూ, కంచం, చెంబూ ఇవి కోరి వీటి చుట్టూ దాంపత్య జీవితంలోని శోభ అల్లుకుని వుందని ఎవరేనా భ్రమపడితే మా సుబ్బమ్మత్త భాషలో "ఆ తొత్తుకొడుకు"ని బాదంచెట్టుకు కట్టి కందచీమలచేత కరిపించి కారప్పిండి జల్లుకు తినాలి.

నేను తెలిసో తెలియకో సిగరెట్టు కాల్చాను. మీరూ ఒకటి రెండు సారులు నాచేత సిగరెట్టు కాల్పించారు. అందులో ఏమీ సుఖంలేదని నాకు ఎవరూ చెప్పకుండా తెలిసిపోయింది. కాని మీరు నన్నెప్పుడూ బానిసలా చూడలేదు. నేను మిమ్మల్నెప్పుడూ సంపాదించిపెట్టే సంసార రథాన్ని లాగే "రిక్షావాలా"లా చూడలేదు.

మనలో ఒకచిత్రమైన స్నేహభావం ఆప్యాయత నెలకొన్నాయి. మనం "బెస్టు ఫ్రండ్స్"గా జీవితం ప్రారంభించాము. చిరకాలం "బెస్టు ఫ్రండ్స్"గానే వుండిపోవాలి; దీర్ఘసుమంగళీ భవ అని అంటే అందులో ఇంతకన్న గొప్ప నిగూఢార్థం వుండేడిసిందా?

ఏదో నేనూ సిగరెట్టు కాల్చాను. కాల్చినంత మాత్రాన కొంపమునిగిపోలేదని చెప్పానుకాని ఆడపిల్లలను, పెళ్ళికూతుళ్ళను పొగత్రాగమని ప్రోత్సాహించాలని నా ఉద్దేశం కాదు పొగత్రాగరాదు! ఆ మాట నిజమే....

మొట్ట మొదట నేను ఆడ సిగరెట్టు-అంటే మన పవిత్ర భారత దేశంలో ఒక స్త్రీ "అనగా చదువుకున్న ఆడది సిగరెట్టు కాల్చడం చూసి ఆశ్చర్యపోయింది అత్తిలిలో, ఇరవై ఏళ్ళక్రితం".

అప్పలమ్మలు చుట్ట కాలుస్తారు. అది ఎంతో సహజంగా మన సంస్కృతికి నప్పినట్లు కనిపిస్తుంది. చుట్ట నోట్లో పెట్టుకుని ఇక్కడ్నుంచే అప్పలమ్మ ఏ సింహాద్రి అప్పన్నకో తిరుపతి వెంకటేశ్వర స్వామికో చేతులెత్తి నమస్కారం పెట్టకలదు. అందులో ఎంత మాత్రం ఎబ్బెట్టులేదు. కాని ఒక ఇల్లాలు, కాలేజీ అమ్మాయి, గంటకో నవల రాసే రచయిత్రి, వీళ్ళలో ఏ పడుచుపిల్లనైనా చేతిలో సిగరెట్టుతో ఊహిస్తే ఏం కొంప మునిగిపోయింది? జీవితంలో మంచి టెన్షన్ వచ్చినపుడు ఒక సిగరెట్టు పీలిస్తే కాస్త హాయిగా వుంటుంది. ఈ పాటి సుఖము నేనింత వరకెరగనే అనిపిస్తుంది. సిగరెట్టు కాల్చకుండా రచయిత్రులు కథలు, నవలలు రాస్తున్నారుగాని అవి అంత బాగుండడంలేదు. సిగరెట్టు కాల్చని హీరోని ఆడపిల్లలు లైక్ చెయ్యరు. ఒక నవలగాని, ఒక కథగాని చదివితే అది సిగరెట్టు తాగేవాడు రాసిందో, తాగనివాళ్ళు రాసిందో ముట్టుకుంటే తెలిసిపోతుంది. ఆ సీక్రెట్ నేను చెప్పను గాక చెప్పను.

ఇంతకీ అత్తిలిలో మొదటిసారి నేను పొగత్రాగే పుణ్య స్త్రీని చూశానని చెప్పాను కాని ఆవిడ హిస్టరీ చెప్పలేదు.

ఆవిడ మిడ్‌వైఫ్ – అనగా మంత్రసాని మంత్రసానంటే మంత్రాలొస్తాయేమో, అందుకలా అంటున్నారనుకున్నాను. ఆవిడ దక్కను సిగరెట్లు కాల్చేది. ఆవిడ కొడుకు నాకు మూడోక్లాసునుంచీ క్లాసుమేటు. అత్తిలిలో చెరువు గట్టున సాయిబుల ఇళ్ళమధ్య ఆ మంత్రసాని కొంప వుండేది.

ఆవిడ పొడవుగా నల్లగా విరిగిపోయిన చేతుల్లేని కుర్చీలో కూర్చుని దక్కను సిగరెట్లు కాలుస్తూండేది. టూరింగు టాకీసులో ఆవిడకు సినిమాలు ఫ్రీ : ఆవిడతో నేను ఫ్రీగా టూరింగు సినిమాలు చూస్తూ వుండే దానిని. ఆ సినిమాహాల్లో కూడా ఆవిడ "ఫ్రీ"గా దక్కను సిగరెట్లు కాలుస్తూ నవ్వుతూ మొగుడి దగ్గర మాత్రం గంభీరంగా మొహం పెట్టేది. వాళ్ళు ముగ్గులూ అవీ పెట్టుకునేవాళ్ళు కారు. ఆ ఇళ్ళూ గోడలూ చవుడురాలిపోతూ బొగులు బొగులు మంటూ వుండేవి. వాళ్ళు క్రైస్తవులో, సాయిబులో నాకు జ్ఞాపకంలేదు కాని మంత్రసానిగారి దొడ్లో సీమచింత చెట్టు వుండేది. ఆ సీమచింత చెట్టు క్రింద ఏ చీకూ చింత లేకుండా దక్కను సిగరెట్టు పెట్టెలతో, బుట్టలు, చక్రాలు, ముచ్చె కాగితంలో గంధపు గిన్నెలూ గ్లాసులూ చేసుకుని దాచుకుని వాటికోసం పోట్లాడుకునే వాళ్ళం. ఇప్పుడు ఆస్తులకోసం, వెండి బంగారాల కోసం అన్నదమ్ములు, తండ్రులూ కొడుకులూ ఎలా పోట్లాడుకుంటారో, కోర్టుచుట్టూ తిరుగుతారో అంతకన్నా ఎక్కువగా తగూలాడుకునే వాళ్ళం!

ఆ మంత్రసాని భర్తకూడా దక్కను సిగరెట్టు కాలుస్తూ చేటలో బియ్యం పోసుకుని బియ్యంలోంచి గెడ్డల్ను ఏరిపారేస్తూ తువ్వాలతో చెమట తుడుచుకుంటూ పెళ్ళాన్ని తల్చుకుని గర్వపడుతుండే వాడో లేక జీవితాన్ని తల్చుకుని తిట్టుకుంటూ వుండేవాడో నా కైతే జ్ఞాపకం లేదు కాని – ముచ్చె కాగితపు గంధం గిన్నెలూ, సిగరెట్టు డొక్కులతో కట్టిన బుట్టలూ మాకు ఎంత ఆనందాన్ని కలుగ చేసేవో అందులో నూరో వంతు ఇప్పుడీ ఖరీదైన రూపాయి నయాపైసల జీవితంలో కనబడవే!?

"పొగ త్రాగరాదు నిజమే!"

ఇప్పుడు నాకు లక్షరూపాయలిస్తే అప్పుడు మీరు నా చేత సిగరెట్టు కాలిపించి నోరు వాసనవేస్తుందని వక్కపొడి నోట్లో వేసి ముసి ముసినవ్వులు నవ్వుతూ కళ్ళతో నేను వేడు కుంటుంటే మాటల్తో నన్ను వుడికించిన అజ్ఞానపు టంధకార యుగంలో ఆచిలిపి చిలిపి కయ్యాలూ చిన్న చిన్న సరదాలతో వెళ్ళిన రోజులు మళ్ళీ వస్తాయా? మళ్ళీ మళ్ళీ రావు కదా–

ఇప్పుడు నేనూ ఆ ముక్కే అంటాను. 'పొగ త్రాగరాదని'

నిజమే– పొగరు మోతు పడుచుపిల్లలు పొగ త్రాగరాదు.

సిగరెట్టు తాగేవాళ్ళు రాసే నవలలూ కథలూ ఎందుకు బావుంటాయో మరోమాటు చెబుతాను.

ఇప్పుడు డల్‌గా వుంది.